

[Christmas Møller.]

over al Maade, og derfor stemmer han for dette Lovforslag, og gør det med den Motivering, at Loven skal gælde i det Aar, der er tilbage, skønt der ikke er et Aar tilbage. Højere i Retning af Retstatslogik tror jeg ikke at selv Ordføreren for det ærede Parti kan komme.

Jeg har ogsaa kun en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, der fremdrog en Artikel, som Formanden for Københavns Grundejerforening har skrevet. Uden at røbe Udvalgshemmeligheder har jeg Lov til at sige, at det ærede Medlem har fremdraget denne Artikel i Udvalget, og jeg sagde da til ham, at naar han vilde gøre Bemærkninger til Artiklen, burde han skyndsomst gøre det i det samme Blad — jeg tror, det var „Berlingske Tidende“ —, som havde optaget Hr. Snog-Christensens Artikel, thi her i Rigsdagen kan den københavnske Grundejerforenings Formand jo ikke svare, og andre vil ikke have Materiale til Raadighed. Det havde været mere anstændigt og mere modigt, om det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen havde fulgt min Henstilling, saaledes at den Debat, det ærede Medlem ønsker angaaende dette Spørgsmaal, kunde foregaa paa et Sted, hvor den Mand, han angriber saa haardt, kunde svare.

Dernæst er der for mig særlig Grund til at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister. Baade Indenrigsministeren og den ærede Ordfører saavel for Udvalget som for Socialdemokratiet sagde, at jeg var Tilhænger af det kommunale Selvstyre, saa hvis det blev en Bemyndigelseslov, maatte man antage, at jeg vilde anbefale at stemme for Forslaget. Nej, jeg gik ud fra de Herrers varme Interesser for det kommunale Selvstyre og sagde: Frederiksberg Kommune med dens konservative Flertal, genskabt i 1933, maa man bedømme anderledes. Det er noget helt andet end at tro, at jeg om et Statsanliggende som dette vilde lave en Bemyndigelseslov. Vil de Herrer stille et Ændringsforslag til tredie Behandling, saa for min Skyld ingen Alarm, men jeg kan sige paa Forhaand, at det faar ikke vor Tilslutning.

Naar den ærede Ordfører mener, at jeg paatog mig for meget ved ogsaa at tale paa Landstingets Vegne, skal jeg sige, at jeg har ikke talt paa Landstingets Vegne, jeg har kun sagt, at for Det konservative Folkeparti bliver Stillingen den samme. Men de Herrer har jo fuld Adgang til at prøve! De Herrer kan jo vise, af hvilken Betydning og Vigtighed denne Sag er for

dem, ved at give Landstinget den fornødne Tid! Jeg troede ellers, det var Tanken, der skulde ske noget andet i Løbet af Dagen, men hvis der er noget Alvor i det, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen siger, saa maa han henvende sig til Statsministeren og se at faa en anden Beslutning end den, alle regner med foreligger.

Den højtærede Indenrigsminister begyndte for en Gangs Skyld nogenlunde forstandigt, idet han sagde: Lad os nu tage de officielle Tal, det er et spinkelt Grundlag. Den højtærede Minister kunde have tilføjet: Det er et Grundlag, paa hvilket jeg føler mig hjemme. Og saa fortsatte den højtærede Indenrigsminister: Hvad viser nu dette Grundlag? Han nævnte da Procenterne fra København og fra Frederiksberg. Men den højtærede Indenrigsminister vil dog vel ikke mene, at disse Procenter, dette Tal paa 5,6 pCt. — og han kan dog ikke stille det anderledes op, end at han, naar han skal komme til det endelige Tal, maa regne med København som den meget, meget større Kommune —, at disse Tal, han nævnte her, svarer til, hvad han agitatorisk fremkom med ved Fremsættelsen af Lovforslaget, thi da nævnte den højtærede Minister, at man maatte regne med, at i Hovedstadskommunerne var der allerede 20 000—30 000 Lejere, der havde faaet Lejeforhøjelse.

Ministerens Grundlag er, som han selv siger, spinkelt. Dertil kommer yderligere, at den Kontraundersøgelse over for den officielle Undersøgelse, der er foretaget, viser, at af 369 Forhøjelser falder de 148 paa gamle Lejere, og at af Opsigelserne de 42 kommer fra Ejerne og de 187 fra Lejerne.

Ministeren begyndte forstandigt med at sige, at hans eget Grundlag var spinkelt, men det var ogsaa det eneste forstandige, han sagde. Ministeren tillod sig at kritisere Grundejerforeningens Medlemmer og dens Bestyrelse, hvilket jo svarer udmærket til den Udvikling, han efterhaanden er undergaaet, hvad vi, der egentlig startede vort politiske Liv med at have en vis Sympati for ham, maa beklage, idet han har tiltaget sig den Stilling, at han mener at kunne karakterisere alt og alle. Her er Forholdet det, at der ikke fra Ministerens Side over for det Materiale, der er forelagt, er givet et eneste Argument imod, at vi er inde i en Periode for Byggeriet med en villet Overgang fra gamle til nye Lejligheder, hvorfor vi da ogsaa har Ret i vore Bemærkninger i Betydningen om, at der ikke er noget urimeligt i de forholdsvis store Byggeomkostninger ved de nye Lejligheder — hele Ud-